

У. О. Карпенко

Карпенко Олексій Іванович

КАРПЕНКО Олексій Іванович (псевд. – Олекса Гайчур-Карпенко; 27. 07. 1930, м. Гуляйполе, нині Запоріж. обл. – 14. 04. 2003, Київ, похов. у рідному місті) – літературознавець, поет. Онук [Є. Карпенка](#), чоловік Л. Іванової. Кандидат філологічних наук (1963). Член НСЖУ (1975). Закін. Чернів. університет (1953), де й працював 1956–63. У 1963–90 – у Київ. університеті (з перервою): від 1970 – доцент кафедри історії рос. літ-ри; 1965–69 – доцент кафедри рос. філології Познан. університету (Польща). Вивчав проблему народності творчості М. Гоголя. Автор дослідж. «Народные истоки эпического стиля исторических повестей Н. В. Гоголя» (Чц., 1961), «О народности Н. В. Гоголя (художественный историзм писателя и его народные истоки)» (К., 1973). Брав участь в укладанні посібника «Программированные упражнения по русскому языку для студентов-иностранцев: Элементарный курс» (К., 1964). Відп. ред. навч. посібника «Первый раз по-русски. Глагол» (Л., 1966). Видав поет. зб. «Нижний кремль» (К., 1989).

Бібліографічний опис:

Карпенко Олексій Іванович / У. О. Карпенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10037>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).